

Komitet Stabilności Finansowej po zmianach

Celem niniejszego opracowania jest omówienie oraz próba oceny nowych regulacji odnoszących się do funkcjonowania Komitetu Stabilności Finansowej (dalej: „KSF”). Ustawa o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym¹ na nowo określiła sposób funkcjonowania i kompetencje KSF jako podmiotu odpowiedzialnego za zapewnienie bezpieczeństwa i stabilności polskiego systemu finansowego oraz nałożyła na niego szereg zadań w zakresie polityki makroostrożnościowej.

MICHAŁ TOROŃCZAK

KSF utworzony na mocy przepisów ustawy o Komitecie Stabilności Finansowej² został przekształcony w KSF działający na podstawie przepisów u.n.m. (art. 82 u.n.m.). „Stary” KSF został przekształcony w „nowy”, który wprawdzie jest podmiotem działającym w tym samym składzie i pod tą samą nazwą, ale o zmodyfikowanych i rozszerzonych zadaniach i kompetencjach, jak również funkcjonującym w zmodyfikowanym trybie.

Jeśli chodzi o genezę „nowego” KSF, to, po pierwsze, **jest to podmiot odpowiedzialny za politykę makroostrożnościową, utworzony w wykonaniu zalecenia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego** (dalej: „ERRS”). Zgodnie z tym zaleceniem państwa członkowskie powinny wskazać w przepisach krajowych organ, któremu zostaje powierzone prowadzenie polityki makroostrożnościowej³. Organ ten może być zarówno jedną instytucją, jak i radą złożoną z instytucji, których działania mają istotny wpływ na stabilność finansową (Zalecenie B pkt 1). W tym kontekście warto wspomnieć, że pierwotnie podmiot odpowiedzialny za politykę makroostrożnościową miał nosić nazwę Rady do Spraw Ryzyka Systemowego i mieć inny, szerszy skład⁴. Już sam wyraz „Rada” sugerował, że polski ustawodawca zdecydował się powierzyć prowadzenie polityki makroostrożnościowej

¹ Ustawa z 5.08.2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz.U. poz. 1513, ze zm.), dalej: „u.n.m.”.

² Ustawa z 7.11.2008 r. o Komitecie Stabilności Finansowej (Dz.U. nr 209, poz. 1317, ze zm.), dalej: „u.k.s.f.”.

³ Zalecenie ERRS z 22.12.2011 r. w sprawie nadzoru makroostrożnościowego organów krajowych (ERRS/2011/3) http://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/recommendations/2011/ESRB_2011_3.pl.pdf.

⁴ Art. 6 projektu u.n.m., <https://legislacja.rcl.gov.pl/docs//2/170282/170290/170291/dokument79917.pdf>.